

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 11/2019
26.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула, Веска Крстајића, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз. бр. 337/19 од 24.07.2019. године против пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 22 Пр.бр. 14276/18 од 28.03.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда - Одељење у Новом Саду III-305 Прж бр. 9001/19 од 07.05.2019. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа, одржаној дана 26.09.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Саду 22 Пр. 14276/18 од 28.03.2019. године, окривљено правно лице „АА“ ДОО ..., са седиштем у ... и окривљено одговорно лице у правном лицу ББ из ..., оглашени су одговорним што правно лице пропуштањем дужног надзора одговорног лица, није завршило транзитни поступак и није предало робу царинском органу одредишта ЦИ Лука Нови Сад по транзитном документу број NCTS 17RS011134NJ91F3J4 у прописаном року до дана 09.01.2017. године, чиме је окривљено правно лице учинило прекршај из члана 295. став 1. тачка 7а) Царинског закона и окривљено одговорно лице у правном лицу учинило прекршај из члана 295. став 1. тачка 7а) у вези става 3. Царинског закона, за шта су осуђени окривљено правно лице на плаћање новчане казне у износу од 100.000,00 динара а окривљено одговорно лице у правном лицу на плаћање новчане казне у износу од 10.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, а обавезани су и на сношење трошкова поступка у износу од по 2.500,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалбама бранилаца окривљених, Прекршајни апелациони суд, Одељење у Новом Саду, је пресудом III-305 Прж бр. 9001/19 од 07.05.2019. године, одбио жалбе и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Прекршајног суда у Новом Саду 22 Пр 14276/18 од 28.03.2019. године и пресуде Прекршајног апелационог суда - Одељења у Новом Саду III-305 Прж бр. 9001/19 од 07.05.2019. године Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тач. 3. и 4. у вези члана 6. Закона о прекршајима. У поднетом захтеву наводи да

је током вођења прекршајног поступка измењен пропис који одређује рок предаје робе одредишној царинарници у националном транзитном поступку тако што је рок који је у време када је предметни прекршај учињен, јануара месеца 2017. године, износио три дана и био одређен актом Управе царина - Објашњење компјутеризованог транзитног поступка број 148-04-030-13-1/2015 од 23.01.2015. године. Указује да је исти рок био одређен и актом Управе царина, Сектор за царинске поступке број 148-05-030-01-105/2018 од 13.03.2018. године, али да је у међувремену, тај рок промењен актом Управе царина, Сектор за царинске поступке број 148-05-030-01-515/2018 од 13.12.2018. године, који акт се примењује од 17.12.2018. године, тако да тај рок сада износи пет дана. Сматра да су у таквој ситуацији судови, на основу одредбе члана 6. став 2. Закона о прекршајима, требали да примене нови пропис и то акт Управе царина од 13.12.2018. године, који је блажи за учиниоца а што нису учинили дајући притом потпуно нејасне разлоге о одлучним чињеницама. Предлаже да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и списе врати првостепеном суду на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијане пресуде, на основу одредбе члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" број 65/13, 13/16 и 98/16), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Из списка предмета произлази да је решењем Прекршајног суда у Новом Саду од 13.02.2017. године против окривљених, на основу захтева за покретање прекршајног поступка који је од стране Царинарнице Нови Сад суду поднет 16.01.2017. године, покренут прекршајни поступак због прекршаја из члана 295. став 1. тачка 7а) Царинског закона („Службени гласник РС“ бр. 18/2010....108/2016). По спроведеном прекршајном поступку, Прекршајни суд у Новом Саду је донео пресуду 22 Пр. 14276/18 од 28.03.2019. године којом је окривљене огласио одговорним за прекршај који им је стављен на терет. Ово стога што транзитни поступак за робу по транзитном документу NCTS 17RS011134NJ91F3J4 није завршен и роба није предата царинарници одредишта у року који је одредила полазна царинарница, односно до дана 09.01.2017. године, већ је предата дана 10.01.2017. године, односно са закашњењем од једног дана. Истом пресудом окривљенима су за учињени прекршај изречене новчане казне. Решавајући о жалбама бранилаца окривљених, Прекршајни апелациони суд - Одељење у Новом Саду је пресудом III-305 Прж. бр. 9001/19 од 07.05.2019. године жалбе одбио и првостепену пресуду потврдио.

Према налажењу Врховног касационог суда, правилно је одлучено побијаним пресудама па су неосновани наводи из захтева да су прекршајни судови доносећи побијане пресуде учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3. и 4. у вези става 6. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је нови пропис, и то акт Управе царине - Сектора за царинске поступке број 148-05-030-01-515/2018 од 13.12.2018. године, повољнији пропис за окривљене јер прописује дужи рок за предају робе одредишној царинарници, те да су судови на основу одредбе члана 6. став 2.

Закона о прекршајима морали да примене тај пропис као блажи за учиниоца, па је нашао да је неоснован. Ово стога што наведени акт Управе царине - Сектора за царинске послове од 13.12.2018. године, чији је предмет одређивање рока предаје робе приликом пуштања робе у транзитни поступак, представља инструкцију којом Управа царина усмерава рад царинарница на начин како је регулисано одредбама члана 48. Закона о државној управи („Службени гласник РС“ бр. 79/05...99/14) а не пропис из члана 15. истог закона, према коме су прописи које доносе органи државне управе правилници, наредбе и упутства. Према томе, у конкретном случају, измењен је инструкциони рок а не рок одређен прописом, па нема места примени члана 6. став 2. Закона о прекршајима којим је прописано да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Собзиром на све изложено, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев неоснован, да је на основу члана 287. став 3. Закона о прекршајима, одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 26.09.2019. године, Прзз 11/2019

Записничар
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић